

Μικρές τραγωδίες

Ξύπνησα έντρομη μες τη νύχτα
μαχαίρια μπηγμένα στην εξώπορτα

Ποιος;

Κλέφτες; Απελπισμένοι σίχτοι που ξέφυγαν
ή μήπως πρόωρες ματαιώσεις;

Γύρισα το πρόσωπο στο σκοτάδι
αγριεμένες η Μήδεια και η Κλυταιμνήστρα με κοίταζαν:

- Δως μας κλειδιά να φύγουμε!

Πως μας κρατάς εδώ φυλακισμένες;

Το φονικό δικό μας ήταν
μα κείνοι νωρίτερα μας είχανε φονεύσει.

Πώς μας καταδικάζεις στο γραφτό σου
χιλιάδες αθώες Μήδειες και Κλυταιμνήστρες σε διατάζουν
δώσε αθώωση σε ένα στημένο φονικό από αιμοβόρους χρόνους!

είπαν

και κλέβοντας μου τα κλειδιά δραπετεύσαν σε ματωμένες μνήμες.

Χρύσα Μαστοροδήμου – Από τη συλλογή «Κλειδιά στο τραπέζι»